

[Socialministeren]

fordi man vil have 110 pct.-løsninger hele vejen igennem, bliver meget højere end omkostningerne ved det her forslag.

Der er én ting, der overhovedet ikke er regnet med i det her forslag. Det er også en kommentar til fru Jane Oksen. Det er det fradrag for udgifter, der måtte være ved dem, der undlader at melde sig på socialforvaltningerne, fordi de måske har samme forhold til ufaglært arbejde, som jeg kan forstå at Socialdemokraterne har: det er ikke noget, man skal beskæftige mig med.

Det var i øvrigt en ganske fantastisk udtalelse. Jeg kan godt forstå, at fru Kirsten Lee reagerede. De unge skal ikke ud i ufaglært arbejde, blev der sagt. Det var dog en køn udtalelse. Der er faktisk en hel del arbejde, som skal gøres i det her land. Vi kan ikke blive akademikere alle sammen. Hvem tror Socialdemokratiet det er der står bagest i køen, når der skal uddeles lærepladser og arbejde? Det er de sent udviklede, det kan jeg godt love for. Der er nogle af dem, der skal være ufaglærte arbejdere.

Og så vil jeg gerne sige, når man siger, at vi ikke tager hensyn til den enkelte, vi skærer alle over én kam – jeg tror, det var hr. Agerschou, der sagde det – at så har man åbenbart ikke fået læst forslaget. Vi har faktisk under indtryk af den kritik, der blev rejst fra Socialdemokratiets side, og under indtryk af det forslag, der blev fremsat af Socialdemokraterne, indført en periode, hvor man netop kan tage hensyn, skal vi sige til de sent udviklede. Denne periode, som det også er beskrevet i forslaget, på 4-6 uger er just udtryk for, at vi ønsker at tage individuelle hensyn og forsøge at finde det helt rigtige og det mest passende til den enkelte og at give folk en mulighed for uddannelse og undervisning.

Ikke en lyd om denne ændring. Ak ja, vi stod her bare igen, og der var ingenting sket. Der er faktisk sket noget, og jeg er egentlig noget forbavset over, at man slet ikke noterer sig det.

Så fik vi at vide, at på et eller andet tidspunkt ville Socialdemokratiet føle sig forpligtet til at finde frem til en løsning og genfremsætte forslaget om ungdomskontrakt. Sidst man gav et sådant løfte, tog det 4 måneder. Vi må håbe, at det ikke tager 4 måneder at finde det gamle forslag frem og få det genfremsat. Jeg vil bede om, at man så også regner på, hvad det vil koste.

Jeg er enig med SF, når det bliver sagt, at hovedproblemet er, at nogle unge går meget lang tid på bistand, og at de bliver sat over på før-

tidspension. De vil hellere have arbejde. Ja, det er jeg 110 pct. enig i.

Det er et af problemerne, at vores arbejdsmarked har indrettet sig sådan, og at vi her i samfundet har indrettet os sådan, at der ikke er plads til dem, der måske skulle have et løntilskud eller en lavere løn. Det er noget, som hele samfundet har ansvar for, men det kan ikke fratage os muligheden, skal ikke fratage os muligheden for at forhindre, at endnu flere årgange går tabt ved, at vi ikke kan tilbyde dem noget som helst, ikke stiller nogen som helst krav til dem.

Jeg tror, at det, folk går i stykker på mere end noget andet, er, at det er fuldstændig ligegyldigt, om de er der eller ej, og at man kan slippe for dem bare ved at række penge over disken.

Jeg synes ikke, at det er rimeligt at sige, at dette svækker indsatsen over for andre. Der er nye penge i forslaget. Vi ved ikke nøjagtig, hvor meget det koster, for der er ingen, der kan vide, hvor meget det vil blive brugt. Man kan ikke vide, om kommunerne vil finde bedre forslag.

Jeg er helt enig i, at mange af de projekter, vi ser, er langt bedre end mit. Lad os håbe, at så mange kommuner som muligt vil skynde sig at lave noget bedre end det her.

Det er ikke rimeligt at sige, at denne indsats, som altså er det nederste sikkerhedsnet, stiller sig hindrende i vejen for, at vi gør en indsats over for dem, der virkelig har behov. Vi bruger milliarder på beskæftigelsesforanstaltninger efter arbejdsministerens lov, og der er også vedtaget adskilligt nyt på lære- og praktikpladsområdet. Der er ikke nogen, der tager noget fra nogen i den retning, og derfor synes jeg, det er en meget akavet argumentation, som vi også hørte sidste år.

Jeg skal så henvende mig til fru Jane Oksen, som jeg noterede for at sige, at Fremskridtspartiet er enig i intentionerne, og at lovens indhold har man forstået er et krav til kommunerne. Der var nogen usikkerhed om, hvorvidt Fremskridtspartiet for sommerferien for alvor havde fattet, hvad det handlede om.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes, det var positivt, at Fremskridtspartiet sagde, at man var til at tale med. Man afviste heller ikke helt, hvis jeg forstod det ret, at tingene kunne koste noget. Vi pålægger her kommunerne en pligt til at etablere nogle arbejdstilbud. Vi har nu engang den regel her i landet, at staten og Folketinget